

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Baban Nicolae* în numele inculpatului Lesnic Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 14 mai 2021, în cauza penală în privința lui

Lesnic Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx, anterior condamnat prin xxxxx

Termenii de examinare:
prima instanță: 01.12.2020 – 14.05.2021;
instanța de apel: 11.06.2021 – 23.11.2021;
instanța de recurs: 26.01.22 – 09.03.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 14 mai 2021, Lesnic Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de **6** (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Lesnic Ion, la 16 noiembrie 2020, aproximativ în jurul orelor 16:10, nedeținând permis de conducere, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, reglementată de legislația în vigoare, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, demonstrată în urma testării acestuia cu aparatul "Drager", unde s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/l, a circulat cu automobilul de model "Volkswagen Passat" cu nr/î xxxxx, prin sat. Burlănești r-nul Edineț.

Astfel, acțiunile lui Lesnic Ion au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi – "*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*".

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel avocatul *Baban Nicolae* în numele inculpatului Lesnic Ion, prin care a solicitat casarea sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a dat apreciere circumstanțelor atenuate precum: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției.

3.1. La 16.11.2021, avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului Lesnic Ion a depus apel suplimentar de concretizare, prin care a solicitat casarea sentinței cu atragerea la răspundere contravențională.

În argumentarea apelului suplimentar de concretizare, avocatul a invocat că, pedeapsa numită și încadrarea acțiunilor lui Lesnic Ion conform art.264¹ alin.(4) Cod penal nu este corectă. Instanța nu a luat în considerație prevederile Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului 296, care stipulează că „*stare de ebrietate alcoolică: b) cu grad avansat - în caz de depășire a concentrației de alcool de 0,5 g/l în sânge sau de 0,3 mg/l în aerul expirat.*

Totodată, a menționat că, instanța nu a luat în considerație ordinul MAI, cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-05:2018 “Măsurarea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu analizorul concentrației de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6820” nr.23 din 18.01.2019 (în vigoare 01.02.2019). La stabilirea concentrației de etanol în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizorului, se va ține cont de eroarea maximă admisă a analizorului prezentată în Tabel, care se va trata în favoarea persoanei testate. Tabel Intervalul de măsurare a concentrației masică de etanol, mg/l limita tolerată a erorii de bază eroarea absolută, mg/l eroarea relativă, % până la 0,400 ± 0,020 - de la 0,400 până la 2,000 - ± 5,0 mai mult de 2,000 - ± 20,0. Exemplu: concentrația de etanol în aerul expirat măsurată este de 0,20 mg/l; eroarea tolerată a analizorului este ± 0,02 mg/l; rezultatul final al măsurării va fi egal cu 0,20 mg/l - 0,02 mg/l = 0,18 mg/l. “

Astfel, tratând în favoarea persoanei testate, rezultatele analizorului, rezultă că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(1) din Codul penal, însă cad sub incidența răspunderii contravenționale, prevăzute la art.233 alin.(4) Cod contravențional, conform indicilor calificativi: “*conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege și fapta nu constituie infracțiune*”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, apelul avocatului Baban Nicolae în numele inculpatului Lesnic Ion, a fost respins ca nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.2. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, au verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Lesnic Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal – “*conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege și fapta nu constituie infracțiune*”.

Instanța de apel a menționat că argumentele apărării privind încetarea procesului penal și atragerea la răspundere contravențională nu pot fi reținute de instanța de apel din următoarele considerente.

În acest context, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută la art.264¹ alin. (4) Cod penal, este una formală și se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, pe un drum public.

În conformitate cu prevederile art.134¹² alin.(3) Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Potrivit prevederilor pct.4 lit. „b” Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medical pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, se atestă ca starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat – în caz de depășire a concentrației de alcool de 1,0 g/l în sânge și de 0,3 mg/l în aerul expirat.

Astfel, din actele cauzei instanța de apel a reținut că, în urma testării inculpatului Lesnic Ion cu aparatul ”Drager” s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,32 mg/l, ce constituie starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța de apel a menționat că la caz s-a ținut cont de prevederile pct.16) a ordinului Ministerului Economiei al Republicii Moldova nr.104 din 08 iunie 2015, cu privire la aprobarea procedurii de măsurare legală PML 5-02:2015 „Măsurarea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate cu analizatorul de Tip „ALCOTEST 6810”, potrivit căruia, la stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat de persoanele testate, cu utilizarea analizatorului, se va ține cont de eroarea tolerată a analizatorului, care constituie +/- 0,02 mg/l și se tratează în favoarea persoanei testate.

În speță, s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Lesnic Ion, luându-se în considerație eroarea tolerată a analizatorului de $\pm 0,02$ mg/l, constituia 0,3 mg/l, care potrivit art.134¹² alin.(3) Cod penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat, ceea ce constituie fapta ilegală prevăzută de Codul penal.

În continuare, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate și motivele invocate de partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite și urmările prejudiciabile survenite, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, de persoana inculpatului care se caracterizează negativ de către administrația publică locală (f.d.26), anterior a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea a două infracțiuni prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal (f.d.28; 30-33), a evitat de a se prezenta în ședința de judecată părăsind țara.

Instanța de apel a concluzionat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Lesnic Ion, doar prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare, care ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său care anterior a fost condamnat, însă nu a mers pe calea corijării și a săvârșit repetat o infracțiune similară cu intenție. Mai mult ca atât, inculpatul Lesnic Ion în ședința instanței de apel nu s-a prezentat, eschivându-se de la instanța de judecată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului Lesnic Ion, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12), Cod de procedură penală, a solicitat

casarea sentinței și a deciziei pronunțarea unei noi hotărâri cu încetarea procesului penal și atragerea la răspundere contravențională.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și apelul suplimentar, descrise în pct. 3. și 3.1 al prezentei decizii.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; precum și când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, argumentele părții apărării se concentrează asupra faptului că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator prezentat la dosar prin ce a concluzionat greșit asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal.

Însă, în raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației penale și procesual-penale.

Prin urmare, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la*

respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele invocate de apărare în apel, or verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apelurile declarate, se constată că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Lesnic Ion, anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, fapt care a fost stabilit cert de către instanța de apel, prin analizarea probelor administrate.

Prin urmare, criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează că în această parte nu a fost comisă o eroare de drept, așa precum susține recurentul, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fie influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la pct. 8), alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Instanța de recurs menționează, că potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Lesnic Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.264¹ alin.(4) Cod penal, conform indicilor calificativi - *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere”*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului Lesnic Ion în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Lesnic Ion. Astfel, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușise și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

În contextul dat, Colegiul penal menționează că argumentele avocatului precum că, *”în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiuni prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, însă elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art.233 alin.(4) Cod contravențional, conform indicilor „conducerea vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege și fapta nu constituie infracțiune”* nu și-au găsit confirmare în speță, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art.101 Cod de procedură penală, demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate argumentele recurentului precum că, instanțele de fond nu au ținut cont de Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului 296, or în speță starea de ebrietate cu grad avansat a fost constatată în urma testării inculpatului cu alcooltestul „Drager”, fiind stabilit cu certitudine că, Lesnic Ion, avea în aerul expirat concentrația de alcool etilic de 0,32 mg /l, care conform prevederilor art.134¹² din Codul penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că potrivit art.134¹² din Codul penal - *prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.*

De asemenea, nu pot fi reținute nici argumentele recurentului precum că, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile pct.16 al Ordinului Ministerului Economiei nr. 104 din 08 iunie 2015 și nu au aplicat marja de eroare tolerată a analizatorului de $\pm 0,02$ mg/l, or instanța de apel corect a stabilit că chiar și în cazul scăderii indicelui de eroare tolerată a analizatorului de $\pm 0,02$ mg/l, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Lesnic Ion constituie 0,3 mg/l, fapt ce denotă că acțiunile inculpatului cad sub incidența Codului penal, fiind imposibil încetarea procesului penal și încadrarea acțiunilor inculpatului potrivit

art.233 alin.(4) Cod contravențional, cu atragerea la răspundere contravențională.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Lesnic Ion în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens, nefiind necesară o reinterpretare.

În continuare, Colegiul penal reține că avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului invocă și dezacordul cu modalitatea de executare a pedepsei stabilite inculpatului, argumente, care se încadrează în temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Având în vedere criteriile definite mai sus, Colegiul penal consideră că, la stabilirea pedepsei inculpatului Lesnic Ion, instanțele de fond au ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei penale prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului și influența pedepsei asupra corijării și reeducării acestuia.

Colegiul penal consideră că, atât prima instanță, cât și instanța de apel, corect au evidențiat că în privința lui Lesnic Ion stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă a fost condiționată de personalitatea inculpatului, care la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.71), anterior a fost atras la răspunderea penală de repetate ori pentru infracțiuni similare (f.d.26, 28, 30-33), fapt ce denotă cert că acesta nu tinde spre corectarea comportamentului său infracțional, continuând comiterea infracțiunilor.

Prin urmare, instanța de recurs găsește vădit nefondată revendicarea recurentului privind modificarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului Lesnic Ion, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, or, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei reprezintă o prerogativă exclusivă a instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și a cărei executare poate fi evitată doar printr-o conduită corectă și deci prin auto reeducare.

Totodată, Colegiul penal reamintește că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, nu se creează un

drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului Lesnic Ion va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, iar pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin. (2) Cod penal, restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, Lesnic Ion anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare prin sentința *Judecătorei Edineț* din 27.04.2018, în baza art. art. 264¹ alin.(4), 264¹ alin. (4) Cod penal - 1 an închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal – 1 an, însă pedeapsa nu și-a atins scopul și din nou a comis, de aceea pedeapsa aplicată de 6 luni închisoare este legală, echitabilă și motivată la prezenta speța.

Concomitent, se atestă faptul că argumentele date a fost invocat și în apel, asupra căruia instanța de apel s-a expus desfășurat și argumentat, fără a pune la dubiu corectitudinea soluției adoptate pe marginea chestiunii vizate (*pct.4 din prezenta decizie*).

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de vinovăția inculpatului și individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

În acest context, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speță, ca fiind vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Baban Nicolae* în numele inculpatului *Lesnic Ion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Lesnic Ion xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la **05 mai 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena